

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לָנוּ | יְהוָה לֹא־לָנוּ כִּי־לְשֹׁמֵךְ תָּן כְּבוֹד עַל־חֶסֶדְךָ עַל־אֲמַתְךָ: ב לָמָּה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־יֵהְיֶה אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאֵלֵהֵינוּ בְּשִׁמּוֹת כָּל אֲשֶׁר־חִפְּץ עָשָׂה: ד עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: ה פֶּה־לֶחֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: ו אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹזוּ: ז יְדֵיהֶם | וְלֹא יִמְיִזְשׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִחַלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם: ח כַּמּוֹהֵם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּטְחָם בָּהֶם: ט יִשְׂרָאֵל בִּטְחָה בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: י בַּיַּת אַהֲרֹן בִּטְחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: יא יְרֵאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא: יב יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בַּיִת אַהֲרֹן: יג יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יד יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: טו בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה עֹשֵׂה שִׁמּוֹת וְאָרֶץ: טז הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: יז לֹא הִמַּתִּים יְהַלְלוּיָהּ וְלֹא כָל־יִרְדֵי דוֹמָה: יח וְאַנְחֵנוּ | נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו.

שבחים גדולים להקדוש־ברוך־הוא והיאך דוד אמר בדין הוא לאהוב אותו על כל הטובות שעשה לו כמה ניסים ואינו יודע מה גמול ישלם לו שאי אפשר להשיב לו על כל הטובות שעשה עמו:

א אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנָי: ב כִּי־תִשְׁמָע אֲזַנּוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: ג אֶפְפוּנִי | חֲבַל־מָוֶת וּמִצְרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגְוֹן אֶמְצֵא: ד וּבִשְׁמֵי־יְהוָה אֶקְרָא אֲנִי יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי: ה תַּחֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מִרְחָם: ו שִׁמְרֵ פְתָאִים יְהוָה דְּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִּי־יְהוָה גָּמַל עֲלֵיכִי: ח כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מוֹדִמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: ט אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים: י הֵאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: יא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב: יב מִה־אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹתַי עָלַי: יג כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדֵה־צָא לְכָל־עַמּוֹ: טו יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו: טז אֲנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי־עַבְדְּךָ בְּיָמֵי־אֲמַתְךָ פִּתְחַת־ לְמוֹסְרֵי: יז לָךְ אֲזַבַּח וּבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יח גִּדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נְגִדֵה־צָא לְכָל־עַמּוֹ: יט בַּחֲצֹרוֹת | בַּיַּת יְהוָה בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

נקודות משיחות קודש – מזמור קטו מתוך "תהילות מנחם"

ד – עצביהם כסף וזהב

הפירוש הפנימי ב"עצביהם כסף וזהב"

סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁶ אודות אדמו"ר האמצעי שבילדותו היו זקני החסידים נוהגים להשתעשע עמו, פעם אחת ישבו אחדים מהם כשהם עצובים ופניהם נפולות ("שטארק אומעדיק און פאר'חמור'עט"), אמר להם אדמו"ר האמצעי שזהו הפירוש ב"עצביהם כסף וזהב": "עצביהם" – מלשון עצבות, באה מחיסרון ב"כסף וזהב" גשמיים, אבל אילו הי' להם "כסף וזהב" רוחניים, שהם אהבה ויראה¹⁷, לא הי' שייך אצלם כלל עצבות, כי אהבה ויראה שוללים בתכלית עצבות¹⁸.

(16) שיחת ח"ש תרצ"ד סי"ט (לקו"ד ח"א קע, ב ואילך).

(17) ראה תו"א ר"פ וישב. ובכ"מ.

(18) משיחת יום ב' דחה"ש ה'תשט"ז.